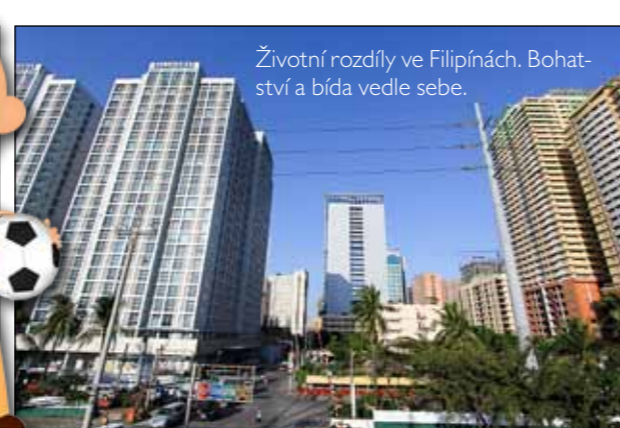

Ahoj kluci, vítejte na Filipínách. Mimo mne zde žije dalších sto miliónů obyvatel a patříme mezi nejlidnatější země světa. V moji zemi často prší, a proto je většina ostrovů pokryta nádhernými pralesy.

Životní rozdíly ve Filipínách. Bohatství a bída vedle sebe.

Filipíny

Pošli DOBRO DÁL

Nízkoprahový dům Kuya center for street children slouží jako záchytná stanice pro kluky, kteří žijí na ulici a nemají kam jít, neboť jejich domácí situace je tak náročná, že potřebují odejít, aby získali sílu a odvahu k novému životu. Kluci jsou buď sirotci, jejichž situace je donutila k užívání drog, aby zapomněli na hlad a strach, nebo jejich vlastní rodiče nezvládají péči a děti živí rodinu prodejem drog. Ve slumu pracuje několik lidí, kteří chodí za dětmi na ulici a snaží se je naučit základem dobrého života. Dodávají jim odvahu, aby našly sílu opustit tento bezvýchodný způsob existence a přijaly pomoc centra. Zde pak mohou zůstat šest měsíců až jeden rok, dokud se neupraví situace v rodině, nebo pro ně zaměstnanci nenajdou lepší místo.

Příprava na hru "Japonská chůze".

Zábava po FILIPÍNSKU

Už jste někdy hráli hru zvanou Japonská chůze? My už ano. Naučily nás ji děti na dvoře sester kanosíánek v Magalanes. Cesta za nimi nás vedla dolů na jih pod Manilu přes ohromná letoviska okolo jezer a hor porostlých kokosovými palmami a políčky osázenými ananasem. Město Magalanes je poměrně chudé a na klášteře sester je to trochu poznat. Sestry Lily a Rose sledují, které děti z okolí nemají na školné, a pro ně žádají Papežská misijní díla o pomoc. Konají se u nich také setkání matek a sobotní program s katechezí pro děti. To všechno nám sestra Lily řekla mezi přivítáním a písničkami, které pro nás s dětmi připravila. Přijali jsme pozvání na společný oběd a můžeme potvrdit, že všechny děti na světě milují špagety.

Po obědě přišel čas na slibovanou zábavu. Sestra Rose pohotově donesla několik útržků kartonu a dvě družstva proti sobě za ohromného povykování závodila v obíhání mety. Aby závod nebyl příliš jednoduchý, musel každý účastník udržet v rukách, v podpaždí, pod bradou a mezi koleny několik kusů kartonu a s nimi doběhnout do cíle. Musíme bohužel oznámit, že české mužstvo málo trénovalo a bylo poraženo, což mu ale neubralo radosti ze hry. Dodejme na jeho obranu, že ačkoli nás průvodce Anthony upozorňoval na mírně chladnější podnebí, závodili jsme ve třicetistupňovém horku a žádné ochlazení jsme nezaznamenali.

Pečený banán s karamelizovaným cukrem. Výborná pochoutka.

Sestra Lily kontroluje kvalitu rýže.

Filipíny se skládají ze 7 107 ostrovů, nemají hranici s žádným jiným státem. Ostrovy se nacházejí v tajfunovém pásu, za rok jich tu bývá až 19. Typickým zástupcem živočišné říše jsou opice, které někdy vyhledávají blízkost lidí. Roste tu spousta kokosových palm. Filipíny jsou největším vývozcem tzv. kopra – sušeného rozemletého jádra kokosového ořechu. Na Filipínách je dobře známo i naše Pražské Jezulátko, je tam ctěnou náboženskou ikonou známou jako Santo Niño.

Pán s KAMÉLIEMI

Jmenuje se podle něj kamélie, podivuhodný, v zimě kvetoucí keř. Řeč je o jezuitském misionáři, botaniku a farmaceutovi Jiřím Josefu Kamelovi (1661–1706), původně klukovi z Brna, kterého natolik uchvátil Bůh a Bohem stvořený svět, že se rozhodl ve svém životě propojit obojí. Stal se řeholníkem a zároveň vědcem, lékárníkem. Dostal na starosti lékárnu nejprve v Jindřichově Hradci a potom v Českém Krumlově a byl by nejspíše prožil poklidný středoevropský život, kdyby představené nenapadlo vyslat jej do misie. Sedmadvacetiletý Jiří tedy poslušně nasedl na loď a vydal se na cestu do Tichomoří, konkrétně na souostroví Filipíny. Sama plavba trvala dva roky.

Zde pak působil k němuž chodili znali jeho talent, věděli, že u něj žení zdarma. jezuita měl oči pro bolesti svých také pro krásu. Začal si dělat tických zvířat botanickou zavvy posílal zpět Všechno činil, jezuita k větší Nuda, řeknete že si představíte si v bezpečí své badatelny. Tuhle ideu ve své mysli pěkně šrkněte a zkuste zapojit fantazii znovu. Ano, Kamelovy spisy Filipínské fosilie a čtyřdílná Filipínská flóra snad ještě mohly vzniknout způsobem neohrožujícím život. Ale co Filipínští pavouci a brouci, případně Filipínské příšery se zvláštním přihlednutím k hadům? Dokážete si představit, že takováto díla vznikají nudně, zvláště když žijete v 18. století a není vám ještě zcela jasné, která potvora je vlastně jedovatá? Kamel však zkoumal všechno od čtvernožců na zemi až po korály pod hladinou a měl dost vnitřní síly na to, aby si do skicáku načrtl i takové tvory, jako je nártoun nebo letucha, které – nemáte-li dost odvahy – na internetu raději nevyhledávejte.

jako lékárník, bohatí, protože i chudí, protože budou obslouženi. Jenže mladý otevřený nejen bližních, ale přírody kolem. načrtky exotických květů, založil hradu a zprádo Evropy. jako správný slávy Boží. nejspíš, protože vědce hovícího

Do Evropy se Jiří nevrátil už nikdy. Zemřel v Manile, hlavním městě Filipín, na úplavici jako pětáctýřetiletý muž. Jeho podobizna se nedochovala, avšak jeho badatelské postřehy a přesné kresby se dostaly do rukou nejlepším evropským badatelům, z nichž jeden – botanik Gustav Linné – podle svého brněnského kolegy z úcty pojmenoval kamélii, překrásně kvetoucí keř zdobící řadu zimních zahrad, keř, který se přirozeně nevyskytuje ani v markrabství moravském, ani na dalekých Filipínách.

otec Štěpán Smolen

DEN MODLITBY ZA MISIONÁŘE MUČEDNÍKY

24. březen je dnem modlitby a postu za misionáře mučedníky, proto si připomínáme všechny, kteří ve službě Bohu obětovali svůj život (seznam na www.missio.cz). Jejich obět' nás podněcuje, abychom se zamysleli nad svým životem, nad důsledností svých rozhodnutí, abychom žili evangelium a vydávali svědectví v prostředí, v němž žijeme. Jak se zapojit? Obětovat své modlitby a půst na tento úmysl, navštívit nemocné či opuštěné seniory, zorganizovat nebo zúčastnit se modlitby za misionáře mučedníky nebo se pomodlit křížovou cestou k tomu přímo určenou. Modlitbu si můžete stáhnout i na www.tarsicius.cz.

„Kam jdeš s tím pytlíkem plným písku, Oťku?“
„Strýček, který bydlí v bytě nad námi, mi slíbil čokoládu, když nasypu písek do našeho gramofonu!“

U výkladní skříně stojí chlapec a zoufale se rozhlíží. Přijde k němu pán a chlapec mu povídá: „Já jsem ztratil maminku, neviděl jste, prosím, takovou paní bez takového chlapečka, jako jsem já?“

„Kolik je tvému staršímu bratrovi let?“
„Já nevím,“ odpověděl malý klučina. „Ono se to pořád mění!“

OTÁZKA DO SOUTĚŽE:
Víte, jak se hraje oblíbená filipínská hra Japonská chůze?

Foto: archiv PVD, ilustrace Helf, whitecityrecords, max_776 - Adobe Stock